

uden noget Forbehold foreslaaet For-
dobbningen af Tilskudet til den zoologiske
Have. Man har ikke været opmærksom paa,
at de Grusomheder, som kunne finde Sted
ved Divisionerne, ere for Intet at regne
i Sammenligning med de Grusomheder, der
finde Sted i en hvilken som helst zoologisk
Have, som har nogen Lighed med et Menageri.
Og desværre, vor zoologiske Have, som
jo hører til de mindre af dem, der findes
omkring i de europæiske Stæder, har ikke
saa lidt Lighed med et Menageri. Jeg skal
ikke paa nogen Maade udtale nogen Fordom-
melsesdom over zoologiske Haver. Jeg veed,
at de ere kjære for Publikum, ogsaa kjære
for vort danske Publikum, og jeg veed, at der
hentes adskillig Beløring i den. Men jeg
skal ikke negte, at det forekommer mig, at
der er en Dobbeltthed i disse Instituter, idet
der paa den ene Side virkelig er en Bela-
ring at hente i dem med Hensyn til den
naturvidenskabelige Kundskab, medens de paa
den anden Side danne det moderne Equi-
valent for, hvad der foregik i de romeriske
Amfiteatre. I de romeriske Amfiteatre
blev som bekendt store Mængder af vilde,
rivende Dyr som Elefanter, Næsehorn og
andre store Dyr, som man skaffede sig fra
fjerne Lande, dels jagede imod Mennesker,
der vare dømt til Døden, dels mod hinan-
den indbyrdes, og der blev leveret formelig
store Slag mellem disse Dyr, hvor Blodet
flød i Strømme hen ad Arenaen. Det er
man nu for Tiden kommen bort fra, og
man mener, at man behandler de vilde Dyr
paa en meget hensynsfuld Maade, naar man
giver dem, hvad de behøve at æde, og naar
man lægger i Raskelonen for dem om Vin-
teren, for saa vidt de ere fra tropiske Lande,
og isvrigt sørger saa nogenlunde for deres
Bekvemmeligheder. Men naar man tænker
en Smule nærmere over disse Forhold, tror
jeg ikke, at det kan undgaa Ens Opmærk-
somhed, at de kortvarige Pinsler, der over-
gik Dyrene i de romeriske Theatre og paa en
saadan Maade, at Offrene for disse Pinsler
samtidig vare i Stand til at udfolde deres
Kræfter og gjøre Gjengæld mod dem, der
pinte dem, ere for aldeles Intet at regne imod,
hvad disse vilde Dyr lide, der ere indespær-
rede i Bure. Tænk f. Ex. paa de store Kov-
dyr fra de tropiske Zoner, Løven, Tigeren,
Saguaroen o.s.v., som man saaledes holder
indespærret paa nogle ganske saa Kvadrat-
fod, i Rum hvor de maaste akkurat kunne
gaa frem og tilbage, eller hvor de kun kunne
gaa i en ganske lille Kreds. Der tilkastes
Føden dem nogle Gange om Dagen, og saa
leve de der i den forfærdeligste Tilstand,
som jeg gjerne kan sige, at det er. Sige saa

lidt som det nemlig gjælder om Mennesker,
at de leve af Brød alene, lige saalidt kan
det siges om Dyr. De have ganske naturlig
mangfoldige Krav, mangfoldige Fornøden-
heder, hvis Tilfredsstillelse er en Nødvæn-
dighed for deres Velvære, og ligesaa nødvendig
som Tilfredsstillelsen af disse Fornødenheder,
fremfor alt Trangen til at bevæge sig frit og
udfolde sine Kræfter er for Mennesker, lige
saa naturlig er denne Trang for en hvilken
som helst anden Stabning, og man kan ikke
tænke sig noget saa Usjælt og Ulykkeligt og
Barmhertighed fortjenende som jaadanne
store vilde stærke Dyr, der ere indespærrede i
et saa snævert Rum, uden at have Noget at
beskjæftige sig med, Noget at øve deres Kræfter
paa, nogen anden Beskjæftigelse end den at
æde de Stykker, der kastes ind til dem. Naar
man tænker paa, hvorledes disse Dyr have
levet i Urskovene, have klattet i Træerne,
have jaget og ført et lykkeligt og frit
Liv, er der meget, i Sandhed meget
Sjærende i at se dem nu. Ligeledes naar
man tænker paa Juglene, der ere henviste til
at flyve høit oppe i Luftens Strømme, og
som nu sidde lænked til en Pind i et Bur
med Jernstænger for! Er det ikke Dyrplæ-
geri? Om man end ikke piner dem saa akut,
som Romerne gjorde i gamle Dyr, saa gjør
man det nu efter min Overbevisning mange
Gange grusommere. Jeg tror altsaa, at
naar det ærede Finantsudvalg vilde have
været lidt mere konsekvent, vilde det have
knyttet en Betingelse til denne Bevilling, og
det endrer mig en lille Smule, at de ikke saa
Medlemmer af Finantsudvalget, som selv
have været satte i Bur, om ikke i Sænker,
ikke have havt en Smule Omtanke i saa Hæn-
seende, men jeg tror paa den anden Side,
at naar jeg nu nævner Sagen for dem vil
ogsaa det, de selv have udfaaet, rinde dem
i Grindring, og de ville da blive tilbøjelige
til at gaa ind paa den Tankegang, som jeg
her udvikler. Man er jo nemlig lidt lige-
gyldig overfor Dyr. Jeg staar nu ikke her
og taler saaledes, fordi jeg mener, at jeg
har et blodred Hjerter end andre Folk, men
mine Studier have tilfældigvis ført mig i
Nærheden af disse Spørgsmaal, og derfor
er det, jeg taler om dem, men det er høit
sandsynligt, at jeg vilde have været ligesaa
følelsesløs som de ærede forhen sængslede
Medlemmer af Finantsudvalget have været sig
at være ved denne Leilighed, hvis det ikke
havde været Tilfældet. Skjøndt Tiden jo
er noget fremrykket, maa jeg dog et Øieblik
komme ind paa, hvad jeg tænker om de zoolo-
giske Haver overhovedet, thi at berøve dem
Retten til at have noget som helst Dyr i Bur
og alligevel tillade dem at bestaa vilde jo